Subota, 30.01.2016.g.

"MORAM REĆI ONO ŠTO OSJEĆAM... OVO JE ČUDO IZ

MEĐUGORJA, ČUDO IZ MEĐUGORJA ...

ZAHVALJUJEM JA SVOJEM PRIJATELJU ISUSU...

I NJEGOVOM PRIJATELJU ZLATKU...

NEKA MI OPROSTI MOJU SLABU VJERU ...

...

NISAM VJEROVAO U ČUDO I VEĆ SAM REKAO DA MI ISUS

OPROSTI MOJU SLABU VJERU…

NE BIH SE NIKADA KLADIO PROTIV ISUSA I GOSPE

MEĐUGORSKE ..NIKADA … NIKADA."

Ove naprijed rečenice nisu izgovorene u nekom razgovoru između

vjernika, u nekom svjedočenju vjere na nekom karizmatskom susretu ili

duhovnoj obnovi.

Ne, te prekrasne riječi i rečenice, to prekrasno svjedočenje o djelovanju

ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA u njegovom životu, izgovorio

je u mikrofon RTL televizije trener hrvatske rukometne reprezentacije

ŽELJKO BABIĆ kada ga je, odmah iza završetka utakmice između

Hrvatske i Poljske, gdje je Hrvatska pobijedila domaćina sa 14 pogodaka

razlike, upitao novinar te televizijske kuće.

Jer je to stvarno bilo nešto čemu se nitko nije nadao. Domaćin je bila

Poljska, koja je po prognozama bila jača od nas. A nama je protiv njih, u

njihovoj dvorani, pred njihovih 15.000 navijača, trebala pobjeda od 11

golova razlika.

I NITKO, ONAKO ISKRENO, NIJE U TO MOGAO VJEROVATI.

I, desilo se čudo… Naši rukometaši su igrali kao u transu. I pobijedili s 14

razlike.

I svi su o tome imali svoje mišljenje.

Ali, Željko Babić, za kojeg sam poslije negdje pročitao da se promijenio

nakon jednog posjeta Međugorju, u živo, u mikrofonom cijelom svijetu,

rekao je što se dogodilo.

DOGODILO SE ČUDO. ČUDO IZ MEĐUGORJA.

I NIJE GA BILO SRAM TO SKRIVATI. ON JE ZNAO I OSJETIO

DA U SVEMU TOME IMA JAKO MALO ZASLUGA NJEGA I

NJEGOVIH IGRAČA.

Istina, oni su učinili svoje. Igrali su kako su znali i mogli.

ALI, DRAGI ŽELJKO JE U SRCU ZNAO ŠTO SE DOGODILO.

SIGURNO SE MOLIO ZA BOŽJU POMOĆ.

I GOSPODIN MU JE SIGURNO DAO SPOZNAJE DA ĆE SVE BITI

DOBRO.

ALI ON NIJE MOGA VJEROVATI ZATO JER SU MU SVE

OVOZEMALJSKE ČINJENICE GOVORILE SUPROTNO.

DA NITKO, NIKAD, NIJE POBIJEDIO DOMAĆINA NEKOG

PRVENSTVA U ODLUČUJUĆOJ UTAKMICI SA TAKO VELIKOM

RAZLIKOM, NEMOGUĆOM RAZLIKOM.

ALI, ISUSU JE SVE MOGUĆE.

I zato dragi Željko više nije mogao to držati u sebi.

ON JE TOČNO ZNAO ZAŠTO SU ONI I NJEGOVA MOMČAD

TU VEČER POBIJEDILI.

ZATO JER JE ISUSU SVE MOGUĆE.

Kada sam čuo to njegovo svjedočenje pred cijelim svijetom, prošli su me

trnci, zasuzile su mi oči.

IMA NAS… ČVRSTI SMO I NIKOGA SE NE BOJIMO…

KRISTOVIH SVJEDOKA.

TUKU NAS NAPASTI ĐAVLA, SVIJETA I TIJELA ALI ISUS JE SA

NAMA.

I KADA NAS ŽELI OHRABRITI, NAS I DRUGE OKO NAS, ČINI

PREKO NAS MALA I VELIKA ČUDA.

KAKO MI JE SAMO OD TOG TRENUTKA TAJ DRAGI ŽELJKO

BABIĆ POSTAO DRAG!

KRISTOV SVJEDOK.

I naravno, sada će danima trajati pljuvanje. Zli i njegovi zli duhovi, preko

onih koji su pod njihovom kontrolom, pljuvat će po tom dragom čovjeku

i sve što je rekao.

Jer, doći će i porazi. Gospodin Isus čini čuda kada on zna da će nama to

pomoći da spasimo dušu. Ne stalno. Ostalo prepušta nama, našim

odlukama i našim sposobnostima.

No, najviše su me razočarali oni KOJI SEBE SMATRAJU VJERNICIMA.

O KAKO ĆE GOSPODIN NJIH ONOG DANA POTJERATI

KROZ VRATA U OGANJ PAKLENI!

JER SU JALOVI I JALOVA JE NJIHOVA VJERA!

Evo samo nekoliko komentara sa sportskih portala u kojima zli, preko tih

jalovih vjernika ili svojih poslušnika, želi popljuvati ŽIVU VJERU

ŽELJKA BABIĆA I ČUDO KOJE SE DOGODILO:

"Hrvat sam, Katolik. Iznimno desno orijentiran i smatram se za

velikog vjernika. Ali ovaj lik se preserava, ostavi svoje emocije

za sebe, u sebi se zahvali Nebesima za to što smo postigli a ne

glumit majku terezu pred kamerama. Debilu."

Ili:

"Super, hvala Isusu i Majci Božjoj i ja sam vjernik, al izbornik je

mogao nešto malo konkretnije reći."

Ili:

"Nemam riječi za pobjedu … o tom poslije.

Inače sam vjernik i jako me smeta kada zagađuju vjeru

miješajući Boga u sportske događaje. Ima dragi Bog preča posla

u ovoj dolini suza …

Sad smo od onog mulca Babića saznali da Isus i Gospa više voli

Hrvate od Poljaka?

Jel tako?

Uostalom, tko su ti Poljaci?

Dok smo mi Hrvati ipak katolici, branitelji, vjernici i sve drugo

što treba.

Nevjerojatno kako se čovjek ne zna razgovarati.

Očito ima problem, pa kad ima problem, onda ga novinari ne

trebaju navlačiti, samo mi kvari ugođaj …"

Eto, svi ti dragi ljudi misle da je Gospodin Bog samo za crkvu, da je vjera

samo naša privatna stvar.

SVI ONI MISLE, ALI NA ŽALOST I MNOGI DRUGI, DA ZA VJERU

I GOSPODINA BOGA NEMA MJESTA NI U SPORTU, NI U POSLU,

NI U POLITICI, NI U DRUŽENJU S DRUGIM LJUDIMA …

NIGDJE OSIM U CKRVI I NAŠEM PRIVATNOM, SKRIVENOM

ŽIVOTU.

KOJI USPJEH OD ZLOGA!

IZBACITI GOSPODINA BOGA IZ NAŠEG SVAKODNEVNOG ŽIVOTA

A SAMO GA MALO OSTAVITI U NEKOJ PRIVATNOJ MOLITVI I

NEDJELJNOM ODLASKU NA MISU. I O TOME NIKOME GOVORITI.

ETO, TO JE STRAŠNO!

I KADA NETKO JAVNO I OTVORENO SVJEDOČI O TOME ŠTO

MU GOSPODIN BOG LIJEPOGA I DOBROGA ČINI U ŽIVOTU,

KADA TOM ISTOM GOSPODINU BOGU NA TOME ZAHVALJUJE,

KADA GA PRIZNAJE I TAKO SVJEDOČI DA JE ON TU, S NAMA,

TADA TO POSTAJE SABLAZAN ONIH KOJI NE VJERUJU, ALI, NA

ŽALOST, I ONIH ČIJA JE VJERA JALOVA I NIKAKVA.

KAD GOD NETKO NEGDJE KAŽE DA JE VJERNIK, JA DOBRO

OSLUŠNEM ŠTO ĆE REĆI.

I NE SJEĆAM SE DA SAM IZA TIH RIJEČI ČUO PRAVI I ISKREN

GOVOR NEKOG ISTINSKOG VJERNIKA.

NE, "JA SAM VJERNIK" NAJČEŠĆE SU RIJEČI ONIH KOJI NEMAJU

VJERU ILI KOJIH JE VJERA SLABA.

ČUVAJTE SE ONIH KOJI SVOJU VJERU POČINJU SA: "JA

SAM VJERNIK"!

OPASNE SU TO RIJEČI ... DJELOVANJE ZLOGA SE KRIJE

IZA TIH RIJEČI.

ISTINSKI VJERNIK SE NIKAD NEĆE DIČITI SVOJIM

RIJEČIMA VJERE NEGO SVOJIM DJELIMA VJERE.

A nakon onog prekrasnog svjedočenja dragog Željka, mnoge su maske

pale …

ILI JESI VJERNIK ILI NISI VJERNIK.

U SVEMU. SVUGDJE.

NEMA SREDINE. NEMA OVAKVIH ILI ONAKVIH VJERNIKA…

NEMA SREDINE…

POSTOJE SAMO VJERNICI, ISTINSKI, SVUGDJE, KOJI SU

GRIJEŠNICI ALI SE BORE PROTIV SVOJIH GRIJEHA, STIDE

IH SE, ISPOVIJEDAJU IH, ISKRENO MOLE BOŽJE MILOSRĐE

ZA OPROŠTENJE.

I POSTOJE NEVJERNICI, KRŠTENI ILI NEKRŠTENI.

NEVJERNIK JE SVATKO ONAJ KOJI NEMA VJERU.

VJERA NIJE ODLAZAK U CRKVU.

VJERA JE IMATI GOSPODINA ISUSA U SRCU.

A NE MOŽEŠ GOSPODINA ISUSA IMATI U SRCU SAMO U

NEKOM POJEDINOM TRENUTKU, U NEKOJ POSBNOJ

SITUACIJI.

ILI GA IMAŠ. ILI GA NEMAŠ.

Ljudi kao Željko Babić u ovim trenucima svojeg života, jer ne znam što je

i kakav je bio prije, dakle, takvi ljudi imaju Gospodina Isusa u svojem

srcu u svim svojim životnim situacijama.

Njemu se mole, u Njega se uzdaju, Njemu zahvaljuju, Njega

javno ispovijedaju.

I sve im je u Njemu i po Njemu.

TO JE ŽIVA VJERA.

TI LJUDI SE MOGU NAZIVATI VJERNICIMA ALI SE

TAKVIMA NE NAZIVAJU.

JER POZNAJU SVOJE SLABOSTI, MANE, GRIJEHE I IMAJU

STRAH BOŽJI.

BOŽE MOJ LJUBLJENI, ISUSE, SMILUJ SE NAMA

GRJEŠNICIMA!

A POSEBNO TE MOLIM ZA ONE ČIJA JE VJERA SLABA I

JALOVA. IMA U NJIMA "NEŠTO". TI SI IM TO DAO.

OSNAŽI NJIHOVU VJERU, GOSPODINE MILOSRDNI!

SMILUJ IM SE PO LJUBAVI SVOJOJ BESKRAJNOJ ZA NAS,

TVOJA STVORENJA.

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA,

TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE.

OČE, SINE I DUŠE SVETI. SVET I PRESVET.

PRESVETA DJEVICE, MOLI ZA NAS

GRJEŠNIKE.